

nes Side, at Staten bliver nødt til at gribe ind. Det er jo heller ikke noget enestaaende, at Staten maa gribe ind overfor denne Forretning. Jeg vil her erindre Dem om, at den amerikanske Regering forlængst er skredet ind overfor Petroleumstrusten. Nede i Rumænien maatte Regeringen standse den Erobringskrig, som Petroleumstrusten havde iværksat dernede. Den østerrigske Regering har været nødt til at gribe til saa voldsomme Forholdsregler som at spærre Jernbanesporene i Dobbeltmonarkiet for Trusten. I Sverige har Regeringen længe haft under Overvejelse, hvad man skal gøre, og dog er Petroleumstrustens Organisation langt fra saa fuldkommen derovre som i Danmark. Den tyske Regering har udarbejdet et Forslag om Indførelse af Monopol for det tyske Rige. Paa Island er der gennemført Monopol. Ja, selv den kinesiske Regering har maattet træffe Foranstaltninger for at værne Befolkningen overfor Petroleumstrustens Plyndringer. Det er altsaa ikke noget sjældent eller enestaaende, at Staterne maa gribe ind overfor Petroleumstrusten; men her i Danmark har en Regering siddet som fuldstændig ligegyldig Tilskuer, medens den herværende Filial af Trusten har organiseret sig saa fuldkomment som udenfor Amerika kun i Italien.

Hvis det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) havde været til Stede, vilde jeg meget skarpt have dadlet det ærede Medlem for den Maade, hvorpaa han som Landbrugsminister har varetaget Fiskernes Interesser i dette Spørgsmaal. Men da det ærede Medlem desværre er syg og fraværende, skal jeg lade dette personlige Moment ligge. Jeg maa ogsaa bebrejde den tidligere Finansminister, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at han ikke har været aarvaagen paa dette Omraade. Der staar meget store Interesser paa Spil for hele Landet. Staten har, saa vidt jeg ved, anbragt ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Udlaan til Fiskere, der har anskaffet sig Motorbaade. Vi har efterhaanden faaet en meget betydelig Motorflaade, særlig i Nordsøen og Kattegat, og den er ganske nødvendig, hvis de danske Fiskere med Udsigt til Held skal konkurrere med de tyske og engelske Trawlere, som ligger og skraber særlig i Nordsøen. I 1912 havde vi omtrent 15,000 Fiskerfartøjer i Danmark, deraf ca. 2,800 Motorbaade. For at give Dem et Indtryk af, hvor kolossalt den danske Fiskerflaade er vokset, skal jeg oplyse, at i 1896 havde

den en Værdi af $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr., men i 1912 en Værdi af $11\frac{1}{4}$ Million, og Fiskeriredskaberne er opgjorte til en Værdi af $8\frac{1}{4}$ Mill. Kr. De vil altsaa se, at der var anbragt ca. 20 Mill. Kr. i Baade og Fiskeriredskaber, ligesom der var anbragt en stor Del Penge i Røgerier, Salterier, Jernbanemateriel til Transport af Fisk, saa at det bliver langt, langt over 20 Mill. Kr., der skal forrentes af det danske Fiskeri. Desuden er der 18,000 Fiskere med Koner og Børn eller henimod 100,000 Mennesker, der skal have deres Føde af det danske Fiskeri. Det vilde altsaa i Virkeligheden være en meget stor Ulykke for det danske Folk, om der skulde ske en Katastrofe for vore Fiskere, og det er ikke uden Grund, at Fiskerne klager over de høje Petroleumspriser.

Der er maaske ærede Medlemmer, der tror, at de høje Petroleumspriser ikke kan have en saadan Indvirkning paa Fiskeriet, men saaledes er det alligevel. Det er oplyst for mig fra forskellige Sider, at en Motorbaad med 20 Hestes Kraft — det er en stor Motorbaad af den Slags, som særlig benyttes til det svære Fiskeri i Nordsøen — bruger 430 Pund Petroleum i Døgnet. Det vil sige, at den bruger mellem 120 og 150 Tønder Petroleum aarlig, for saa vidt den er paa Fiskeri baade Vinter og Sommer. Fiskerne paastod, at Petroleummen var steget med 10 Kr. pr. Tønde, og man vil altsaa se, at saadan en Baad maa ud med 12—1,500 Kr. mere til Petroleum nu, da Priserne er forhøjede, end den maatte tidligere. Men en saadan aarlig Udgift kan saadan en Baad simpelthen ikke bære. Jeg har forsøgt at faa konstateret, om det var rigtigt, hvad Fiskerne fortalte, at Petroleum var steget med 10 Kr. pr. Tønde, og jeg maa sige, at det har været mig meget vanskeligt at faa Oplysninger i saa Henseende. Sagen er den, at vore Købmænd er fuldstændig slavebundne af Petroleumstrusten. Naar man kommer til en Købmand og beder ham om Oplysninger, siger han: Jeg vilde gerne, naar jeg bare turde, men det er min Forretning, der staar paa Spil. Jeg har maattet vandre fra den ene til den anden, før jeg fik Oplysninger. Sluttelig var der et stort, velhavende Firma i København, der tilbød at levere mig en Del Oplysninger om sine Priser en gros; men nedenunder den Meddelelse, det gav mig, føjede det en Udtalelse til, som jeg gerne vil citere, fordi den er saa karakteristisk for, hvorledes vore Købmænd har det overfor Trusten: „Disse Oplysninger